

NOVEMU MISIJONARJU — PAZDRAV!

LETO 5—ST. 1—LUSAKA 1 Septembra 1973

Petindvajsetega julija smo na lusaškem letališču pozdravili bogoslovca Jožeta Grošlja DJ. Kako zelo smo se razveselili novega člana naše misijonske skupine! Začasno je nastanjen v Materu, kjer se uči jezik nyanja in spoznava naš način dela. Marsikaj je že doživel in videl. Za naše prijatelje je sestavil večji del te številke Sončne Zambije.

Jože je ob prihodu v Matero bil med prvimi, ki smo začeli kopati temelje za novo župnijsko cerkev v Materu. Sestnajstega julija so začela padati prva visoka drevesa (evkaliptusi) in čez nekaj dni smo s krampi in lopatami že začrtali temelje bodočega svetišča, ki bo posvečeno Materi Mariji. Prostovoljcev — delavcev smo našli čez dvesto. Ni dvoma, da je župnija razumela potrebo po veliki novi cerkvi; vsi pa spet spoznavamo, da obenem s cerkvijo gradimo tudi Cerkev v predmestjih Lusake.

Okrog prvega septembra smo končali z zidanjem temeljev. Dolga pot je še pred nami...

P. Jože

BLAGOSLOVITEV NOVE CERKVE "MED PTICKI"

Na petnajstem kilometru "Velike severne ceste", ki veže Lusako s Kongom, je to poletje zrastle iz tal lična nova cerkva, ena od treh, ki jih gradi o. Rudež. Stoji sredi hitro rastoče

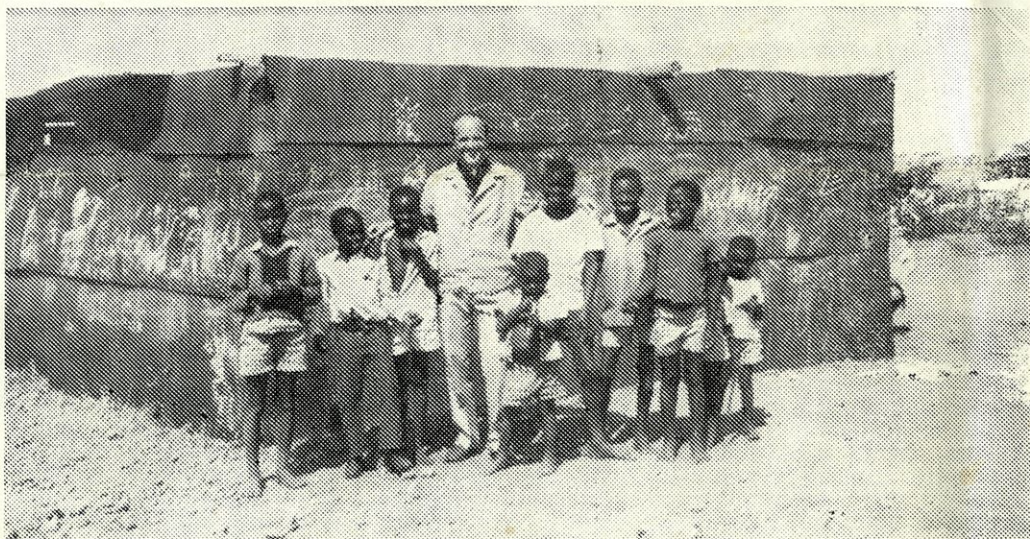
IZ SONČNE ZAMBIJE

vasi, ki se ji pravi Muwaniune, kar bi se slovensko reklo "med ptički".

V nedeljo, devetnajstega avgusta, je bila slovesnost blagoslovitve. Domačini so pomagali, da je bila cerkev videti čim lepša. Potem pa so jo kar lepo napolnili. Ko je o. Rudež pred enim letom prišel na to področje, je prišlo k maši sedemnajst ljudi. To nedeljo pa se jih je v cerkvi zbralo že nekaj sto.

Blagoslovit je prišel lusaški nadškof Emmanuel Milingo. Ob prihodu so mu otroci napravili "špalir" in ga pozdravili s pesmijo. Medtem pa je o. Rudež "pritrkaval" — po treh gongih, obešenih na drevo. Po obredu blagoslovitve — cerkev je posvečena Dobremu Pastirju — je sledila nadškofova maša, med katero je prepevala in igrala pevska skupina iz Matera.

Ljudem tega kraja bo ta nedelja še dolgo ostala v spominu: Po šestdesetih letih bolj ali manj močnih stikov z misijonarji in krščanstvom

Novi misijonar Jože Grošelj med mladimi Zambijci po nedeljski maši v naselju Cunga. Pločevinasta baraka se ob nedeljah spremeni v začasno cerkev.

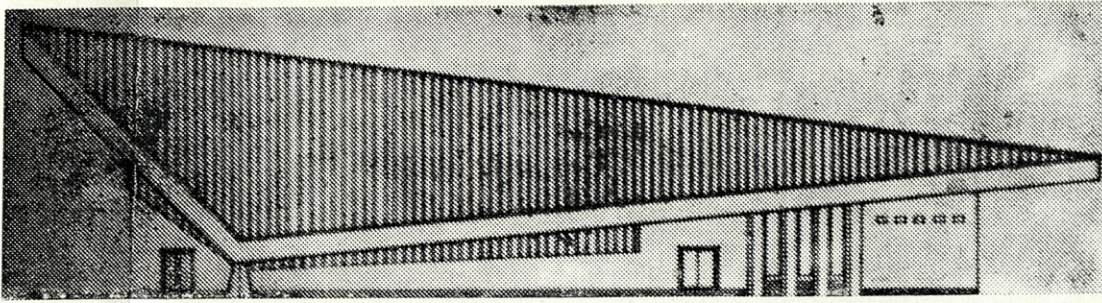
P23 257/1979

~~Arhivski opis: Slovenski misijonar~~ ~~Jože Grošelj~~

so končno le dobili v svoji sredi svetišče živega Boga, obenem pa so prvič imeli priložnost videti svojega škofa v domači vasi. Lep dan je

bil tudi za o. Rudeža, saj je cerkev predvsem plod njegovih prizadevanj in skrbi.

Skica nove cerkve v Materu

O MEDNARODNEEM JEZUITSKEM NOVICIATU

je naš list že večkrat pisal. V času, ko to pišemo, se je vseh osemnajst novincev razšlo na prakso po raznih krajih Zambije. Fantje tudi izdajajo svoje glasilo "The Guide" (vodnik). S tem se predvsem vadijo v pisanju in izražanju. V prevodu objavljamo dva njihova prispevka, objavljena v zadnji številki:

MOLITEV...

Molitev je jok otrok sredi noči,
molitev je obrniti obraz v svetlobo luči,
molitev je vztrajati, ko množica gre,
ostati, klicati Njegovo ime.

Molitev je milost, je veselja polno srce,
molitev je objem, ki zružuje osebi dve,
molitev je Njegovo voljo slediti povsod,
je vzpon na goro, je križev pot.

Zahvala, spoštovanje! Darovi za našo prostost!
Občudovanje, čiščenje! Ljubezen! Skrivnost!

ZAJEMITE KJER STE

Neka ladja je plula proti obalam Južne Amerike. Posadka je porabila vso vodo in umirala od žeje. Na obzorju se prikaže druga ladja. S prve ji signalizirajo: "Pošljite nam vode, ostali smo brez nje!" Z druge so odgovorili: "Zajemite tam, kjer ste!" Storilj so tako in zajeli sladko vodo.

Se moremo iz te zgodbe kaj naučiti za naše krščansko življenje?

ANKETA MED GIMNAZIJKAMI

Na državni dekliški gimnaziji poučujem verouk. Med učenkami prvega razreda smo napravili anketo o verskem življenju dijakinj. Prav vse brez izjeme imajo rade veroučne ure in mislijo, da je prav, da je verouk obvezni predmet.

Anketiranih je bilo 115 učenk. Od teh jih 97 redno moli, 9 deklet moli od časa do časa, 9 jih pravi, da ne molijo. Vse pa verujejo v enega Boga.

K nedeljskemu bogoslužju jih redno hodi 75, neredno 30, sploh ne pa 10.

V katoliško cerkev hodi 45 deklet,	
v reformirano	16
v zedinjeno zambijsko	13
v adventistično	9
v anglikansko	4
v baptistično	3
v jehovsko molilnico	3

Po dve dekleti obiskujeta prezbiterijansko, luteransko, svobodno in novo apostolsko cerkev. Stiri druge cerkve imajo po eno članico.

Od 115 deklet je krščenih 61, od tega v Katoliški Cerkvi 36. Od 54 deklet, ki še niso krščene, jih je kar 40, ki bi želele prejeti krst.

P. Jože

DRAGOCENI DAR

"Med mojim ljudstvom je navada, da se dar vedno sprejme z obema rokama; v znamenje, da sprejemamo dar kot dragocenost, ki jo hočemo varovati skrbno in z veliko ljubeznijo.

Petinšestdeset let je, kar imamo v rokah dar, tako dragocen, da ga še najbolje držimo, kadar imamo roke sklenjene v molitvi. To je dar krščanstva, ki so nam ga prinesli Beli očetje leta 1892 in ki je na mnoge načine spremenilo naša življenja.”

Kardinal Rugambwa

Na sliki desno: O. Radko Rudež med svojimi verniki, po maši na postojanki “med ptički”. Spodaj: Zjutraj, ko so možje v tovarnah, so na gradbišče v Materu prihiteli žene.

VZNEMIRJIVI PODATKI

Na vseh področjih afriškega življenja je zelo očitna hitra afrikanizacija. Vedno več je afriških profesorjev, inženirjev in zdravniškega osebja, ki prevzemajo dolžnosti, ki so jih prej imeli belci. Razumljivo je, da vedno pogosteje govorimo o afrikanizaciji Cerkve. V nekaterih državah je ta proces, čeprav zelo počasen, še kar zadovoljiv. Ko, na primer, misijonarji zapuščajo Ugando, so domači duhovniki že tako številni, da ni resne nevarnosti za več ali manj normalen razvoj Cerkve.

Zambija je gotovo ena od afriških držav, kjer nam počasnost afrikanizacije Cerkve vzbuja resne skrbi. Najnovejša statistika, objavljena avgusta 1973, pa je naravnost vznemirljiva.

Medtem ko se je število katoličanov v zadnjih dveh letih povečalo za 64,000, se je število zambijskih domačih duhovnikov zmanjšalo od 64 na 59, domačih redovnih bratov od 12 na 9, sester domačink pa od 159 na 127. Vseh zambijskih bogoslovcev je le 28, to je 9 manj kot v prejšnjem šolskem letu. Lusaška nadškofija je imela letos enega novomašnika, drugo leto ne bo nobenega.

Globoko sem prepričan, da bi pogoji za duhovniški poklic, kakršni so danes uzakonjeni v Cerkvi, morali biti bolj prilagojeni potrebam hitro se razvijajoče afriške Cerkve.

P. Jože

AKOMODACIJA V PRAKSI

Akomodacija je učena beseda za prilagajanje. Misijonar se mora v vsem načinu življenja prilagoditi deželi, v katero je prišel. Taka je

teorija, v praksi pa ni tako preprosto. Za misijonarje na Kitajskem pravijo, da je bila ena najtrših stvari naučiti se jesti po kitajsko — s paličkami. V Zambiji pa je to veliko bolj enostavno. Jestu se naučiš prej, kot bi zmolil Očenaš. Zagrabiš polento, jo zmečkaš v roki, da nastane cmok, jo pomočiš v omako in — poješ. Če čutiš vsaj nekaj praznine v želodcu, kaj kmalu kar korajžno posegaš v skledo in nosiš iz nje. Jaz sem te sorte krst prestal oni dan, ko sva z očetom Rudežem obiskala njegovo postojanko “med ptički”. Po kosilu sem ugotovil, da žlice vendarle imajo pri hiši. Uporabljajo pa jih za — mešanje limonade.

DAN MLADOSTI V MATERU

Trinajsti avgust, narodni praznik mladosti, je v Zambiji dela prost dan. Praznujejo ga z različnimi prireditvami, srečanji in podobno. Osrednja slovesnost z mimohodom vseh lusaških šol in mladinskih organizacij, govorom predsednika republike in mladinskim folklornim programom je vsako leto na velikem stadionu v Materu. Dežela polaga veliko upov na sedanji mladi rod: Polovica zambijskega prebivalstva je stara manj kot sedemnajst let.

Se bolj kot usoda dežele, je usoda zambijske Cerkve odvisna od mladih. Zato je razumljivo, da smo en dan pred praznikom mladosti imeli Nedeljo posvetitve mladih (Youth Sanctification Sunday).

V Materu je bila posvetitvena maša ob desetih dopoldne. Od tisoč šeststo vernikov, kolikor se jih je zbralo okoli oltarja pod senčnatimi drevesi, je bilo vsaj tisoč mladih: šolarjev, dijakov, študentov, delavcev. Vse zunanje priprave so provzeli voditelji župnijskih mladinskih organizacij. Maševal je o. Janson, marijanist. Maša je bila v činjansčini, pridiga v angleščini, berila in prošnje v različnih jezikih. Po duhovnikovi pridigi je govoril še mlad laik v domačem jeziku.

Na sliki zgoraj: Takole so pred predsednikom republike korakali fantje iz šole, kjer poučuje Kristina Mlakar.

Lotil se je problema duhovniških poklicev: "Iz naših vrst morajo priti naši bodoči duhovniki. Naše krščanstvo ne more in ne sme biti za vse čase odvisno od evropskih misijonarjev."

Po doživetu zapeti veri je skupina mladih prišla pred oltar, kjer je vsak zapel svojo prošnjo. Nato so prinesli darove: cvetje za oltar, denar za novo cerkev, prt z uvezenim napisom in tlorisom nove župnijske cerkve, razne izdelke, ki so jih sami izdelali iz lesa, košaro jajc, sadne sokove in podobno. Pred prinašalci darov je v sprevedu stopala skupina ploskajočih deklet.

Potem se je maša nadaljevala po v Materu ustaljeni navadi: veliko petja ob spremljavi afriške godbe, precej obhajil in — nobene naglice. Maša je trajala "samo" dve uri.

SESTRA ZORA SKERLJ

Se muči v domovini. Sedemindvajsetega julija je v ljubljanski bolnišnici prestala operacijo na ledvicah. Piše, da se je doma kar hitro razvedelo

List izdajajo SLOVENSKI ZAMBIJSKI MISIJONARJI Naslov: MATERO CATHOLIC PARISH
P.O. Box 3243
LUSAKA - ZAMBIA - AFRICA